

Nr 341.

Av herr **Lauren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 350, angående lönereglering för arméns och marinens personal m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 350, har den civilmilitära personalen satts i de av arméns och marinens lönesakkunnige föreslagna lönegrupperna. Svårigheterna att på en gång finna den rättvisaste och lämpligaste placeringen, torde icke få överskattas, och den föreslagna lönenämnden torde också få till sin första uppgift att föreslå en del omplaceringar. Emellertid torde en del ojämnheter i placeringen redan nu böra kunna läggas till rätta.

Principen att naturaförmånerna skola ersättas till fullt värde bör komma till sin rätt, men samtidigt bör även tillses, att de tjänstemän, som nu åtnjuta sådana förmåner i form av fri bostad — en förmån som alltid ansetts vara en löneförbättring i mera krävande befattningar — beredas motsvarande uppflyttning i löneklasserna. Dessutom torde hänsyn böra tagas till tjänsternas omfattning och ansvar i förhållande till andra stats-tjänstemän, så att principen lika lön för lika arbete så vitt möjligt bibehålles.

Mot den civilmilitära personalens placering torde med fullt fog kunna framställas följande anmärkningar.

Tyg- och fabriksskrivare, som förut haft högre lön än sergeanter, böra flyttas till 4:de lönegraden, enär ingen lockelse att övergiva under-officersbanan eljest finnes och anställning vid tyg- och fabriksskrivarekåren bör utgöra en befordran. Ur denna kår tagas nämligen sedermera förvaltarna, men då inträdesåldern måste bli jämförelsevis hög, är det av synnerlig vikt att lönen sättes så, att en verklig befordran är förbunden redan med övergången till den civilmilitära befattningen.

Tyg- och fabriksförvaltare af 2:dra klass böra flyttas till 7:de lönegraden, främst i anseende till det stora ansvar och den stora uppbörd som åligga dem. Det torde ej kunna förekommas, att förvaltare, avsedda för de mindre stationerna, nu måste placeras även på större stationer och fa-

briker och där handha så stora förråd och kassor som första klass förvaltaren. Det är dessutom fullständigt missvisande att, såsom å sid. 165 i propositionen, jämföra dem med materialförvaltare vid telegrafverket, som ingalunda ha liknande uppbörd, ansvar och redovisning.

Besiktningsrustmästare böra flyttas till 7:de lönegraden. Å sid. 165 likställas de med verkmästare och sägs där, att för att kunna antagas till någon av ifrågavarande beställningar erfordras intyg om fackkunskap eller yrkesskicklighet. Det måste tilläggas att detta ej är nog för besiktningsrustmästarna, utan erfordras först genomgången teknisk skola för att bliva antagen till elev samt sedan cirka 2¹/₂ års specialkurs vid gevärsfaktoriet för att vinna ordinarie anställning, eller samma utbildning som erfordras för öververkmästaren. Dessutom bör framhållas, att fyra rustmästare vid gevärsfaktoriet hittills haft ett arvode å 200 kr., som med nya löneregleringen indrages. Att de då nu ställts två lönegrader lägre än öververkmästaren är ett missförhållande, som bör rättas.

Tyg- och fabriksförvaltare av 1:sta klass, som nu satts i 7:de lönegraden (kommunikationsverkens 11) äro så nära som möjligt jämförliga med dessa verks förrådsförvaltare och kamrerare, placerade i 13:de och 14:de lönegraderna, och icke alls med förste bokhållare (sid. 164). Deras stora uppbörd och omfattande tjänstgöring, som i vissa delar sammanfaller med eller överstiger regementsintendenternas, samt det förhållandet, att de, bostadsvärdet medräknat, hittills varit i avlöningsförmåner ställda ungefär lika som de statstjänstemän, vilka nu uppflyttats i 13:de lönegraden, gör, att deras placering i 8:de lönegraden är väl motiverad.

Med anledning härav hemställes,

att i den tjänsteförteckning, som anger de särskilda lönegrader, till vilka den civilmilitära personalen vid armén är att hänföra i avlöningsväg, följande flyttningar må ske:

Tyg- och fabrikskrivare till 4:de lönegraden;

Tyg- och fabriksförvaltare av 2:dra klass till 7:de lönegraden;

Besiktningsrustmästare till 7:de lönegraden; och

Tyg- och fabriksförvaltare av 1:a klass till 8:de lönegraden.

Stockholm den 26 april 1921.

Erik Laurén.